

A nappal éjében, az éjszaka nappalában

*Fiatalon meghalni?
Nem, nem akartam fiatalon,
hatvanévesen és most félúton
a kilencven felé sem. Az öregséget
választom. A remegő térdeket,
a fél szemet, a szív reccsenéseit,
az elpattant szerelmet,
a libegést, a lépcsői megtántorodásokat.
Tegnap leguggoltam
egy kőért, nem tudtam
fönlállni. Minden órában rosszabb
percek. Orvosok, tigrisek
az aggkor barasztosában! A holnap
ködös, a vér lüktet
még egy újabb tavaszért.
Volt idő, hogy a fákkal a
sorsomat is megbeszéltem. Ó
csikó-arcom, úszásom a Duna
egyik bínárosából a másikba!
Tarts ki, vén szikla, vállald
a repedések nyögéseit. Senki
sem szabta meg, meddig
fogódkodhatsz az ajtófélfába.
Még semmi nem dőlt el, hátha fekete
tücsökké váltan is énekelsz
mégis újabb őszöknek és őszöknek,
és a felbők gyorsabban menekülnek
a szél elől, ahogy a házad
ropogva-csattogva összeomlik.
Még van időm, mondom valakinek,
aki nem ellenségem,
nem testvérem, csak áll nyitott
szemmel a nappal éjében,
az éjszaka nappalában.*

Sej, dáré, dinaré

*Minden napom de kényes,
utam ér a végébe,
sej, dáré, dinaré,
dina, dina, dinaré!*

*Holnap csontom a ráké,
holnapután egy árké,
sej, dáré, dinaré,
dina, dina, dinaré!*

*Ha nem érzem, ki vagyok,
ba kioltják a lángot,
sej, dáré, dinaré,
dina, dina, dinaré!*

*A fejem ba bibádzik,
csak atomom tornáz itt,
sej, dáré, dinaré,
dina, dina, dinaré!*

*Vércse leszek, csicsörke,
ujabb nászok gyümölcse,
sej, dáré, dinaré,
dina, dina, dinaré!*

Nem is költő, sejhaj

*Nem jött föl a telibold,
nem jött föl a telibold
a nagy égre.
Csak én megyek egyedül,
csak én megyek egyedül
a sötétbe.*

*Csillag ragyog
kis pej lovam nyakán,
nem kantár,
nem is költő, sejhaj,
nem is költő, ki a
lányokhoz nem jár.*